

สำนักงานศาลปกครอง

แนวทางการปฏิบัติราชการจาก คำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘

คำนำ

สำนักงานศาลปกครองมีอำนาจหน้าที่ที่สำคัญประการหนึ่งในการวิเคราะห์เหตุแห่งการฟ้องคดีปกครองเพื่อเสนอแนะแนวทางการปรับปรุงวิธีปฏิบัติราชการต่อหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ตามมาตรา ๗๗ (๕) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งที่ผ่านมาสำนักงานศาลปกครองได้จัดทำเอกสารเผยแพร่ให้กับหน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐสำหรับเป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการเป็นประจำทุกปี

สำหรับในปีนี้สำนักงานศาลปกครองได้จัดทำ “แนวทางการปฏิบัติราชการจากคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘” ในรูปแบบ e-Book และเพิ่มเติมด้วยวิดิทัศน์ประกอบภาพเคลื่อนไหว รวมทั้งคำบรรยาย เพื่อหน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถทำความเข้าใจหลักกฎหมายปกครอง อันจะเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติราชการ และผู้สนใจจะได้ศึกษาค้นคว้าต่อไป

สำนักงานศาลปกครองหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ให้กับหน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการได้ตามสมควร

(นายเจตน์ สภาวรศีลพร)
เลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง

สารบัญ

หน้า

๑. แนวทางการปฏิบัติราชการจากคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิด.....	๑
๑.๑ การที่เจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความระมัดระวังตามวิสัยและพฤติการณ์ ย่อมไม่เป็นการกระทำละเมิด หน่วยงานของรัฐจึงไม่มีอำนาจเรียกให้ชดใช้ค่าเสียหาย (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๑๒๑/๒๕๖๘)	๒
๑.๒ ปลอมเอกสารเพื่อประโยชน์ส่วนตน มิใช่เป็นการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ หน่วยงานของรัฐต้องเรียกเงินคืนตามกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๓๘๑/๒๕๖๘)	๓
๒. แนวทางการปฏิบัติราชการจากคดีพิพาทเกี่ยวกับการควบคุมอาคารและการผังเมือง	๔
๒.๑ ก่อนออกคำสั่งระงับการก่อสร้างซึ่งเป็นคำสั่งที่กระทบต่อสิทธิของคู่กรณี เจ้าหน้าที่ต้องให้โอกาสคู่กรณีใช้สิทธิโต้แย้งก่อน มิเช่นนั้นคำสั่งย่อมไม่ชอบด้วยกฎหมาย (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๒๔๓/๒๕๖๘ (ประชุมใหญ่))	๕
๒.๒ ผู้รับมอบให้ปฏิบัติราชการแทนได้รับมอบอำนาจจากผู้มีอำนาจเฉพาะการสั่งอนุมัติ และอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารเท่านั้น ไม่อาจตีความให้รวมถึง อำนาจสั่งรื้อถอนอาคารได้ (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๓๖๔/๒๕๖๘)	๖
๓. แนวทางการปฏิบัติราชการจากคดีพิพาทเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลภาครัฐ.....	๗
๓.๑ การจัดส่งใบลาป่วย เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาที่ระเบียบกำหนด หากเป็นการยื่น ภายในเวลาอันสมควร ไม่ถือเป็นการยื่นใบลาป่วยที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๒๐๙/๒๕๖๘)	๘
๓.๒ รอยสักได้รื้อผ้า ไม่ได้อยู่ในตำแหน่งของร่างกายที่เปิดเผย ไม่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ จึงไม่เป็นลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๕๓๙/๒๕๖๘)	๙
๓.๓ คณะกรรมการที่ทำหน้าที่พิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ต้องมิได้เป็นผู้มีลักษณะ ต้องห้ามทำการพิจารณาทางปกครอง (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๘๓๗/๒๕๖๘)	๑๐
๓.๔ การพิจารณาปรับลดคะแนนการปฏิบัติราชการ ต้องระบุเหตุผลให้ชัดเจน และต้องตรงกับพฤติกรรมของผู้รับการประเมินที่บกพร่อง (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ. ๘๗/๒๕๖๗)	๑๑

๔. แนวทางการปฏิบัติราชการจากคดีพิพาทเกี่ยวกับการปกครองและการบริหารราชการแผ่นดิน ๑๒	
- การเสนอนโยบายของผู้สมัครผู้ใหญ่บ้านภายในขอบอำนาจหน้าที่ ไม่ถือเป็นการเสนอให้หรือสัญญาว่าจะให้ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์เพื่อตอบแทนเพื่อให้ได้รับเลือกตั้ง	
(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อร. ๓๘/๒๕๖๘).....	๑๓
๕. แนวทางการปฏิบัติราชการจากคดีพิพาทเกี่ยวกับการสาธารณสุข ๑๔	
- การจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการทางการเห็นเป็นหน้าที่ตามกฎหมายที่หน่วยงานของรัฐต้องดำเนินการ เพื่อให้สิทธิในการเข้าถึงบริการสาธารณสุขของคนพิการได้รับการคุ้มครองอย่างเท่าเทียม (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๓๐๙/๒๕๖๘)	๑๕
๖. แนวทางการปฏิบัติราชการจากคดีพิพาทเกี่ยวกับการศึกษา.....	๑๖
๖.๑ ประกาศของคณะปฏิวัติ และกฎกระทรวงที่กำหนดข้อห้ามเกี่ยวกับการไว้ทรงผมและการใช้เครื่องสำอางของนักเรียนเป็นบทบัญญัติที่ขัดกับพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ และเป็นการจำกัดเสรีภาพของบุคคลตามรัฐธรรมนูญ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ พร. ๑/๒๕๖๘).....	๑๗
๖.๒ สิทธิในการแต่งกายตามเพศสภาพเป็นส่วนหนึ่งแห่งศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ การพิจารณาคำขอผ่อนผันต้องอยู่บนพื้นฐานแห่งความเท่าเทียมและไม่เลือกปฏิบัติ (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๑๐/๒๕๖๘).....	๑๘
๗. แนวทางการปฏิบัติราชการจากคดีพิพาทเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของราชการ	๑๙
๗.๑ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเป็นหน้าที่โดยตรงของหน่วยงานของรัฐ การไม่ดำเนินการภายในเวลาอันสมควร ถือเป็นการละเลยต่อหน้าที่ (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๑๔๓/๒๕๖๘).....	๒๐
๗.๒ เจ้าหน้าที่เรียกค่าธรรมเนียมการจัดทำสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง ประเภทไฟล์ PDF โดยไม่ได้เรียกเก็บต้นทุนที่แท้จริง จึงได้รับยกเว้น ไม่ต้องขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการก่อน (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๖๗๓/๒๕๖๘).....	๒๑
๘. แนวทางการปฏิบัติราชการจากคดีพิพาทเกี่ยวกับแรงงานและสวัสดิการสังคม.....	๒๒
- การออกประกาศอนุญาตให้คนต่างด้าวทำงานในราชอาณาจักรได้เป็นกรณีพิเศษจะต้องไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อโอกาสในการประกอบอาชีพและวิชาชีพของคนไทย หากการอนุญาตก่อให้เกิดผลกระทบ ถือเป็นการใช้ดุลพินิจที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ พ. ๑๕๒/๒๕๖๘)	๒๓

๙. แนวทางการปฏิบัติราชการจากคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง	๒๔
- การกำหนดหลักประกันการเสนอราคาจะมีขึ้นได้เฉพาะการซื้อหรือจ้าง ด้วยวิธีประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ที่มีวงเงินเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๗๙๒/๒๕๖๘).....	๒๕
๑๐. แนวทางการปฏิบัติราชการจากคดีพิพาทเกี่ยวกับวินัยข้าราชการ	๒๖
๑๐.๑ อำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการชี้มูลความผิดทางวินัย ภายหลัง พ.ร.บ. ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับ ไม่อาจชี้มูลความผิดฐานอื่นที่เกี่ยวข้องได้ หากมิได้มีมติชี้มูลความผิด ฐานทุจริตต่อหน้าที่ด้วย (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๒๕๒/๒๕๖๘)	๒๗
๑๐.๒ วินัยข้าราชการต้องไม่ล่าช้า หลายคน หลายกระทรวง ไม่ใช่เหตุถ่วงเวลา การพิจารณา (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๖๐๘/๒๕๖๘)	๒๘
๑๐.๓ การให้ข้าราชการตำรวจที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนกลับคืนสู่ฐานะเดิม จะต้องสั่งให้กลับเข้ารับราชการนับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลา ที่ผู้มีอำนาจพิจารณาสั่งลงโทษดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๘๘๒/๒๕๖๘)	๒๙
๑๐.๔ การมีคำสั่งลงโทษทางวินัยตามมติชี้มูลความผิดของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยที่หน่วยงานทางปกครองมิได้เพิกถอนคำสั่งลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดี ในการกระทำความผิดครั้งเดียวกันนั้น ถือเป็นการกระทำที่ขัด ต่อหลักกฎหมายทั่วไปและรัฐธรรมนูญ (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ. ๓๓/๒๕๖๘ (ประชุมใหญ่)).....	๓๐

**๑. แนวทางการปฏิบัติราชการ
จากคดีพิพาทเกี่ยวกับ
การกระทำละเมิด**

การที่เจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความระมัดระวังตามวิสัยและพฤติการณ์ ย่อมไม่เป็นการกระทำละเมิด หน่วยงานของรัฐจึงไม่มีอำนาจเรียกให้ชดใช้ค่าเสียหาย (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๑๒๑/๒๕๖๘)

ผู้อำนวยการกองคลังมีหน้าที่รับผิดชอบควบคุมการปฏิบัติงานของกองคลัง ซึ่งรวมถึงงานพัสดุให้เป็นไปตามระเบียบที่เกี่ยวข้องอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ แต่อำนาจในการสั่งการเกี่ยวกับการบริหารราชการของเทศบาลตำบลเป็นของนายกเทศมนตรี ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของเทศบาลตำบล และมีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารราชการของเทศบาลตำบลให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ เทศบัญญัติ และนโยบาย โดยผู้อำนวยการกองคลังไม่ใช่ผู้มีอำนาจตัดสินใจและกระทำการแทนเทศบาลตำบล ในการฟ้องร้องให้ผู้รับจ้างรับผิดชอบในค่าเสียหายเพื่อความชำรุดบกพร่องต่อศาลแต่อย่างใด ดังนั้น เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีในขณะดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกองคลังได้รับมอบหมายให้เป็นผู้รักษาราชการแทน ปลัดเทศบาลตำบล ในกรณีที่ปลัดเทศบาลตำบลไม่อาจปฏิบัติงานได้ ได้เสนอความเห็นต่อนายกเทศมนตรี และปลัดเทศบาลตำบลเพื่อใช้สิทธิเรียกร้องให้ผู้รับจ้างรับผิดชอบในความชำรุดบกพร่องของงานก่อสร้างเขื่อน และได้แนะนำให้นายกเทศมนตรีปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบและหนังสือสั่งการของทางราชการ รวมทั้งได้ดำเนินการรับหลักประกันสัญญาจ้าง ซึ่งถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ควบคุมและดำเนินการให้เป็นไปตามเงื่อนไขและข้อกำหนดในสัญญาอย่างถูกต้องครบถ้วน เพื่อรักษาสีทธิและประโยชน์ของเทศบาลตำบล โดยได้ใช้ความระมัดระวังอันบุคคลซึ่งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกองคลัง หัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ และผู้รักษาราชการแทนปลัดเทศบาลตำบลพึงต้องมีตามวิสัยและพฤติการณ์แล้ว การปฏิบัติหน้าที่ของผู้อำนวยการกองคลังจึงไม่เป็นการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อเป็นเหตุให้เทศบาลตำบลได้รับความเสียหายและไม่เป็นการกระทำละเมิดต่อเทศบาลตำบล

ชมคลิปแนวปฏิบัติราชการได้ที่

<https://shorturl.asia/bZBFL>

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://shorturl.asia/gEUoJ>

แนวทางการปฏิบัติราชการจากคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘

ปลอมเอกสารเพื่อประโยชน์ส่วนตน มิใช่เป็นการกระทำให้การปฏิบัติหน้าที่
หน่วยงานของรัฐต้องเรียกเงินคืนตามกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๓๘๑/๒๕๖๘)

การที่ผู้ฟ้องคดีปลอมแปลงเอกสารเพื่อนำไปแสดงต่อเจ้าหน้าที่รับสมัครสอบคัดเลือก และตรวจสอบคุณสมบัติผู้สมัครเพื่อให้หลงเชื่อและเข้าใจว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีคุณสมบัติครบถ้วนจนได้รับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งตามที่สมัคร ถือเป็นเรื่องของผู้ฟ้องคดีกระทำไปเพื่อประโยชน์แก่ความเจริญก้าวหน้าในอาชีพการงานของตนเอง ซึ่งเป็นเรื่องเฉพาะตัวของผู้ฟ้องคดีโดยแท้ การกระทำของผู้ฟ้องคดีดังกล่าว จึงเป็นการกระทำนอกเหนืออำนาจหน้าที่ของตน มิใช่เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย หรือตามที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แต่อย่างใด กรณีนี้นายก อบต. จะต้องใช้สิทธิเรียกเงินคืนจากผู้ฟ้องคดีตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ไม่อาจอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ออกคำสั่งเรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนได้

ชมคลิปแนวปฏิบัติราชการได้ที่นี้

<https://shorturl.asia/vD8nL>

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่นี้

<https://shorturl.asia/rltRv>

**๒. แนวทางการปฏิบัติราชการ
จากคดีพิพาทเกี่ยวกับ
การควบคุมอาคารและ
การผังเมือง**

แนวทางการปฏิบัติราชการจากคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘

ก่อนออกคำสั่งระงับการก่อสร้างซึ่งเป็นคำสั่งที่กระทบต่อสิทธิของคู่กรณี
เจ้าหน้าที่ต้องให้โอกาสคู่กรณีใช้สิทธิโต้แย้งก่อน มิเช่นนั้นคำสั่งย่อมไม่ชอบด้วยกฎหมาย
(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๒๔๓/๒๕๖๘ (ประชุมใหญ่))

การจะพิจารณาว่าคำสั่งทางปกครองลักษณะใดจะถือเป็นคำสั่งที่อาจกระทบถึงสิทธิของคู่กรณีที่เจ้าหน้าที่ต้องให้คู่กรณีมีโอกาสได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตนตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ นั้น จะต้องพิจารณาในเนื้อหาของคำสั่งว่าเป็นคำสั่งทางปกครองที่มีลักษณะเชิงบังคับให้บุคคลกระทำการหรืองดเว้นกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งตามกฎหมาย หรือเป็นคำสั่งที่มีลักษณะปฏิเสธสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลตามที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติรับรองไว้ หรือเป็นคำสั่งอนุญาตให้ตามคำขอ แต่มีการกำหนดเงื่อนไขให้ผู้รับอนุญาตต้องกระทำการหรืองดเว้นกระทำการหรือมีภาระหน้าที่หรือยอมรับภาระหน้าที่หรือความรับผิดชอบบางประการ หรือเป็นคำสั่งที่มีลักษณะเป็นการสร้างภาระให้แก่บุคคล หรือเป็นคำสั่งที่มีวัตถุประสงค์เป็นการลงโทษบุคคลโดยตรง หรือไม่ หากมีลักษณะเช่นนี้แล้ว ย่อมถือว่าคำสั่งดังกล่าวเป็นคำสั่งทางปกครองที่อาจกระทบถึงสิทธิของคู่กรณี โดยคำว่า สิทธิ ในที่นี้ ย่อมหมายความรวมถึงเสรีภาพของคู่กรณีด้วย ซึ่งการที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีระงับการตัดแปลงที่จอดรถยนต์เป็นร้านสะดวกซื้อและร้านเสริมสวย และให้ดำเนินการแก้ไขเปลี่ยนแปลงพื้นที่หรือสิ่งก่อสร้างให้กลับคืนสู่สภาพเดิมภายในระยะเวลาที่กำหนด เป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ อันเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ ที่มีผลกระทบต่อนิติสิทธิของผู้ฟ้องคดี เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงต้องให้โอกาสผู้ฟ้องคดีได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน เมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ให้โอกาสผู้ฟ้องคดีได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนก่อนออกคำสั่งดังกล่าว ดังนั้น คำสั่งพิพากษาทั้งสองคำสั่งจึงออกโดยไม่ถูกต้องตามขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญของคำสั่งนั้น จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ชมคลิปแนวปฏิบัติราชการได้ที่

<https://shorturl.asia/nMY8Z>

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://shorturl.asia/SVNYG>

แนวทางการปฏิบัติราชการจากคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘

ผู้รับมอบให้ปฏิบัติราชการแทนได้รับมอบอำนาจจากผู้มีอำนาจเฉพาะการสั่งอนุมัติ และอนุญาต ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารเท่านั้น ไม่อาจตีความให้รวมถึงอำนาจสั่งรื้อถอนอาคารได้ (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๓๖๔/๒๕๖๘)

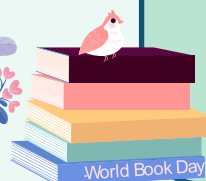
โดยที่พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ กำหนดให้ นายกเทศมนตรีเป็น “เจ้าพนักงานท้องถิ่น” ตามนิยามในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว เมื่อนายกเทศมนตรีมีคำสั่งมอบอำนาจของเจ้าพนักงานท้องถิ่นแก่ปลัดเทศบาล เฉพาะอำนาจในการสั่งอนุมัติ อนุญาต และภารกิจอื่นที่เกี่ยวข้องกับการอนุมัติและอนุญาตตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารเท่านั้น กรณีจึงไม่อาจตีความให้รวมถึงอำนาจในการออกคำสั่งบังคับแก่ผู้ฝ่าฝืนที่ไม่ปฏิบัติตามทบัญญัติแห่งกฎหมาย ที่บัญญัติไว้เป็นการเฉพาะในหมวด ๔ ตั้งแต่มาตรา ๔๐ ถึงมาตรา ๔๙ ทวิ ได้ ดังนั้น การที่ปลัดเทศบาลได้มีคำสั่งบังคับแก่เจ้าของและผู้ครอบครองอาคารพิพาทที่สร้างขึ้นโดยขัดต่อกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ให้ระงับการก่อสร้าง ห้ามใช้ และรื้อถอนอาคารตามมาตรา ๔๐ (๑) (๒) และ (๓) และมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน จึงเป็นการออกคำสั่งโดยเจ้าหน้าที่ซึ่งไม่มีอำนาจหน้าที่ที่จะกระทำได้ คำสั่งดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ชมคลิปแนวปฏิบัติราชการได้ที่นี้

<https://shorturl.asia/86tnZ>

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่นี้

<https://is.gd/WjEZR8>

World Book Day

**๓. แนวทางการปฏิบัติราชการ
จากคดีพิพาทเกี่ยวกับ
การบริหารงานบุคคลภาครัฐ**

แนวทางการปฏิบัติราชการจากคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘

การจัดส่งใบลาป่วย เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาที่ระเบียบกำหนด หากเป็นการยื่นภายใน
เวลาอันสมควร ไม่ถือเป็นการยื่นใบลาป่วยที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย
(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๒๐๙/๒๕๖๘)

หลักเกณฑ์

การที่หลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติว่าด้วยการลาของพนักงานราชการสำนักงาน
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๑๐.๑ กำหนดเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติในการลาป่วยว่า ในกรณี
จำเป็น พนักงานราชการจะเสนอหรือจัดส่งใบลาในวันแรกที่มาปฏิบัติราชการก็ได้ นั้น เป็นการกำหนดระยะเวลา
เพื่อเร่งรัดให้พนักงานราชการที่ลาป่วยได้ยื่นใบลาโดยเร็ว เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานบุคคลให้ทัน
ต่อข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในขณะนั้นเท่านั้น มิได้เป็นระยะเวลาบังคับเด็ดขาดที่หากยื่นใบลาป่วยพ้นกำหนด
ระยะเวลาดังกล่าวแล้ว จะถือเป็นการยื่นใบลาป่วยที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และไม่มีสิทธิที่จะได้รับอนุญาต
ให้ลาป่วยแต่ประการใด ดังนั้น แม้ผู้ลาป่วยจะยื่นใบลาป่วยเมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว แต่หากได้ยื่น
ภายในระยะเวลาอันสมควร โดยไม่มีเจตนาที่จะไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และได้เจ็บป่วยจริง ผู้ลาก็ย่อมมี
สิทธิที่จะลาป่วย และผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจอนุญาตก็ต้องใช้ดุลพินิจอนุญาตให้ลาป่วยได้

ชมคลิปแนวปฏิบัติราชการได้ที่

<https://shorturl.asia/Q7yis>

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://is.gd/JipSNB>

แนวทางการปฏิบัติราชการจากคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘

รอยสักได้รื้อผ้า ไม่ได้อยู่ในตำแหน่งของร่างกายที่เปิดเผย ไม่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ จึงไม่เป็นลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๕๓๗/๒๕๖๘)

การที่ผู้ฟ้องคดีมีรอยสักขนาดเท่าฝ่ามือ บริเวณสะโพกด้านขวาซึ่งอยู่ใต้ร่มผ้า ไม่ได้อยู่ในตำแหน่งของร่างกายที่เปิดเผยโดยทั่วไป และเป็นรอยสักที่มีการลบจนจางแล้ว อีกทั้ง รอยสักดังกล่าวไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งพลขับ จึงไม่ถึงว่าผู้ฟ้องคดีมีรอยสักขนาดใหญ่หรือมากจนแลดูน่าเกลียด ที่จะเป็นลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจตามข้อ ๒ วรรคหนึ่ง (๑๓) ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ดังนั้น การที่คณะกรรมการตรวจร่างกายโรงพยาบาลตำรวจ ระบุผลการตรวจร่างกายในใบรับรองแพทย์ว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านการตรวจร่างกาย เนื่องจากมีรอยสักชัดเจน จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ชมคลิปแนวปฏิบัติราชการได้ที่

<https://shorturl.asia/3IKZJ>

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://is.gd/eaLVrc>

คณะกรรมการที่ทำหน้าที่พิจารณาเลื่อนชั้นเงินเดือน ต้องมิได้เป็นผู้มีลักษณะต้องห้าม ทำการพิจารณาทางปกครอง (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๘๓๗/๒๕๖๘)

คณะกรรมการพิจารณากลับกรองผลการประเมินประสิทธิภาพการปฏิบัติงานเพื่อเลื่อนชั้นเงินเดือนข้าราชการครู มีหน้าที่พิจารณากลับกรองผู้ที่มีคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์ และกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการเลื่อนชั้นเงินเดือนของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๐ และการปฏิบัติงานเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด โดยถือหลักคุณธรรม มีความเที่ยงตรง โปร่งใส พิจารณาผลการปฏิบัติงานเป็นหลัก และความประพฤติ การสร้างวินัย คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ อันเป็นหลักเกณฑ์ที่ประกันความเป็นธรรมให้แก่ข้าราชการครูในสังกัดว่าได้มีการพิจารณาเรื่องดังกล่าวโดยละเอียดรอบคอบและเหมาะสม เมื่อปรากฏว่ามีข้าราชการครูที่ต้องได้รับการพิจารณาประเมินประสิทธิภาพการปฏิบัติงานเพื่อเลื่อนชั้นเงินเดือน มีความเกี่ยวข้องกับกรรมการ โดยเป็นทั้งคู่สมรสและเป็นญาติเกี่ยวพันทางแต่งงานนับได้เพียงสองชั้นของคู่กรณี และยังมีกรรมการบางรายเป็นผู้ที่จะได้รับการพิจารณาประเมินประสิทธิภาพการปฏิบัติงานเพื่อเลื่อนชั้นเงินเดือนในครั้งนี้ด้วย ซึ่งถือว่าเป็นคู่กรณีเอง ซึ่งต้องห้ามทำการพิจารณาทางปกครองตามมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง (๑) (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ อีกทั้ง ไม่ปรากฏว่าในการพิจารณาผลการประเมินดังกล่าวเป็นกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน หากปล่อยให้ล่าช้าไปจะเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะ หรือสิทธิของบุคคลจะเสียหายโดยไม่มีทางแก้ไขได้ หรือไม่มีเจ้าหน้าที่อื่นปฏิบัติหน้าที่แทนกรรมการแต่ละคนที่ต้องห้ามทำการพิจารณาตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ประกอบกับรายงานการประชุมไม่มีการบันทึกว่าเมื่อถึงวาระในส่วนที่กรรมการแต่ละรายไม่อาจทำการพิจารณาได้ กรรมการคนดังกล่าวได้มีการหยุดทำการพิจารณาและแจ้งให้ประธานกรรมการทราบ รวมทั้งได้ออกจากที่ประชุมแต่อย่างใด อันเป็นการขัดต่อหลักความเป็นกลาง ซึ่งย่อมส่งผลกระทบในทางที่ไม่เป็นคุณต่อผู้ฟ้องคดีและข้าราชการครูอื่นที่เข้ารับการประเมิน จึงเป็นเหตุให้การพิจารณากลับกรองผลการประเมินประสิทธิภาพการปฏิบัติงานเพื่อเลื่อนชั้นเงินเดือนข้าราชการครูไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ชมคลิปแนวปฏิบัติราชการได้ที่

<https://shorturl.asia/NbTyE>

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://shorturl.asia/ilhRk>

แนวทางการปฏิบัติราชการจากคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘

การพิจารณาปรับลดคะแนนการปฏิบัติราชการ ต้องระบุเหตุผลให้ชัดเจน
และต้องตรงกับพฤติกรรมของผู้รับการประเมินที่บกพร่อง
(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ. ๘๗/๒๕๖๗)

การที่ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปปรับลดคะแนนการปฏิบัติราชการของข้าราชการรายใด ย่อมถือเป็นการแก้ไขในสาระสำคัญของผลการประเมินที่ผู้นั้นได้รับทราบแล้วก่อนหน้านี้ อันมีลักษณะที่กระทบต่อสิทธิและทำให้ระดับผลการประเมินของข้าราชการดังกล่าวเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ซึ่งมีผลต่อร้อยละของการเลื่อนเงินเดือน จึงต้องมีการแจ้งให้ข้าราชการรายนั้นได้รับทราบ รวมทั้งระบุถึงเหตุผลอย่างชัดเจนถึงการปรับลดคะแนน การไม่ดำเนินการดังกล่าวทำให้การประเมินผลการปฏิบัติราชการไม่ชอบด้วยประกาศและข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ซึ่งหากอธิการบดีนำผลการประเมินการปฏิบัติราชการดังกล่าวมาออกคำสั่งเลื่อนเงินเดือน ย่อมมีผลให้คำสั่งเลื่อนเงินเดือนให้แก่ข้าราชการรายนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปมีความเห็นแตกต่างจากผู้บังคับบัญชาชั้นต้น โดยประสงค์ที่จะปรับลดคะแนนประเมิน เนื่องจากผู้รับการประเมินมีพฤติกรรมที่บกพร่อง เช่น พฤติกรรม การนอนหลับที่โต๊ะทำงานและการออกไปซื้อของในเวลางาน ผู้บังคับบัญชาจะต้องปรับลดคะแนนให้ถูกต้องตามองค์ประกอบที่กำหนดไว้ โดยชอบที่จะปรับลดในองค์ประกอบที่ ๒ เรื่อง พฤติกรรมการปฏิบัติราชการ (สมรรถนะ) ในองค์ประกอบย่อยที่ตรงกับพฤติกรรมที่บกพร่องดังกล่าว ได้แก่ การยึดมั่นในความถูกต้องชอบธรรมและจริยธรรม และความผูกพันที่มีต่อส่วนราชการ โดยมีอาจปรับลดคะแนนในส่วนขององค์ประกอบย่อยอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องได้

ชมคลิปแนวปฏิบัติราชการได้ที่

<https://shorturl.asia/HV5fx>

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

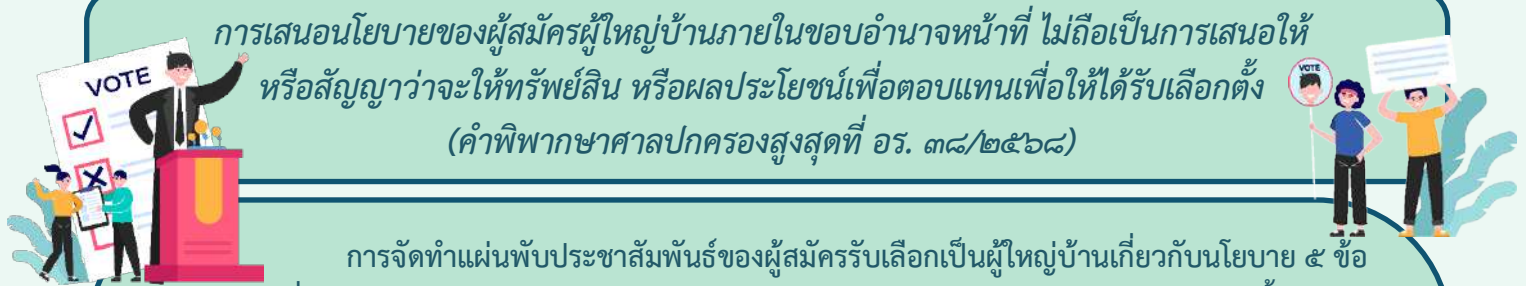

<https://shorturl.asia/9BHOj>

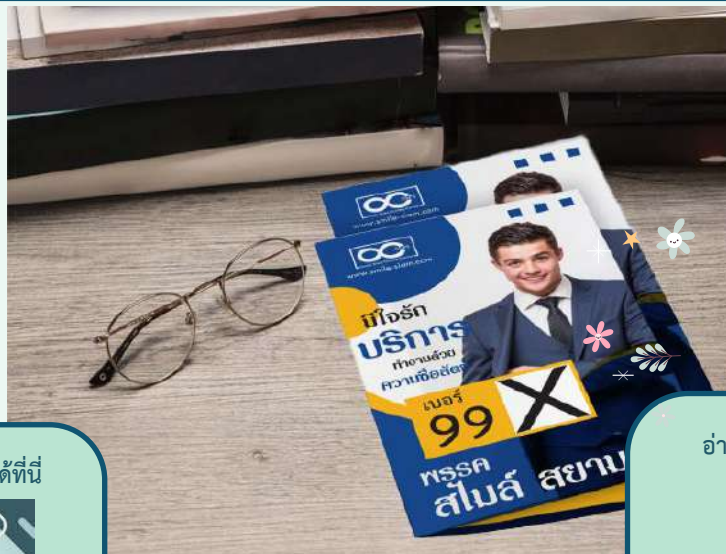
**๔. แนวทางการปฏิบัติราชการ
จากคดีพิพาทเกี่ยวกับ
การปกครองและ
การบริหารราชการแผ่นดิน**

แนวทางการปฏิบัติราชการจากคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘

การเสนอนโยบายของผู้สมัครผู้ใหญ่บ้านภายในขอบอำนาจหน้าที่ ไม่ถือเป็นการเสนอให้หรือสัญญาว่าจะให้ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์เพื่อตอบแทนเพื่อให้ได้รับเลือกตั้ง (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อร. ๓๘/๒๕๖๘)

การจัดทำแผนปฏิบัติการสัมพันธ์ของผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านเกี่ยวกับนโยบาย ๕ ข้อ ได้แก่ (๑) เพิ่มยอดเงินกู้กองทุนหมู่บ้านคนละ ๕๐,๐๐๐ บาท (๒) ขยายเขตประปาหมู่บ้านและฟรีค่าน้ำประปาหมู่บ้าน (๓) ขุดลอกคู คลอง เพื่อระบายน้ำ (๔) จัดหาเรือเครื่องเพิ่มจากหน่วยงาน อบจ. และ (๕) ติดตั้งกล้องวงจรปิดในหมู่บ้าน ถือเป็นการกำหนดนโยบายในการทำงานในลักษณะเพื่อประโยชน์ของราษฎรในหมู่บ้านเท่านั้น ประกอบกับการเสนอแนวนโยบายดังกล่าวอยู่ในบทบาทอำนาจหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านในการประสานการช่วยเหลือเกี่ยวกับกิจการสาธารณะ กิจการอันเป็นประโยชน์ส่วนรวม ตลอดจนอำนวยความสะดวกและดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยให้แก่ราษฎรในหมู่บ้าน ประสานหรืออำนวยความสะดวกแก่ราษฎรในหมู่บ้านในการติดต่อหรือรับบริการกับส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามมาตรา ๑๐ และมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ โดยยังไม่ถึงขนาดมีลักษณะเป็นการเสนอให้ หรือสัญญาว่าจะให้ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อื่นใด อันอาจคำนวณเป็นเงินได้ตามข้อ ๘ (๑) ก. ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการเลือกผู้ใหญ่บ้าน พ.ศ. ๒๕๕๑ เมื่อไม่ปรากฏว่าในการโฆษณาหาเสียงผู้สมัครรายนี้ได้มีการกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดที่ทำให้เกิดการได้เปรียบหรือเสียเปรียบ หรือไม่เท่าเทียมกันในการหาเสียง จึงถือว่าไม่มีการกระทำการที่ทำให้การเลือกผู้ใหญ่บ้านไม่สุจริตหรือไม่เที่ยงธรรมตามนัยข้อ ๑๐ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว ดังนั้น การที่นายอำเภอมีคำสั่งแต่งตั้งผู้สมัครรายนี้เป็นผู้ใหญ่บ้าน จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

ชมคลิปแนวปฏิบัติราชการได้ที่

<https://shorturl.asia/U7MYB>

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้เพิ่มเติมได้ที่

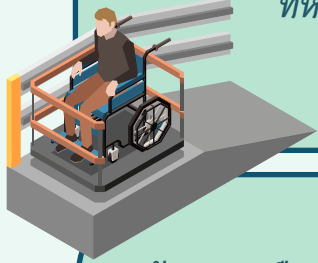
<https://shorturl.asia/iyUB1>

**๕. แนวทางการปฏิบัติราชการ
จากคดีพิพาทเกี่ยวกับ
การสาธารณูปโภค**

แนวทางการปฏิบัติราชการจากคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘

การจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการทางการเห็นเป็นหน้าที่ตามกฎหมาย
ที่หน่วยงานของรัฐต้องดำเนินการ เพื่อให้สิทธิในการเข้าถึงบริการสาธารณะ
ของคนพิการได้รับการคุ้มครองอย่างเท่าเทียม
(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๓๐๙/๒๕๖๘)

เมื่อโครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วงเปิดให้บริการเดินรถภายหลังจากกฎกระทรวงกำหนด
ลักษณะ หรือการจัดให้มีอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก หรือบริการในอาคาร สถานที่ ยานพาหนะ
และบริการขนส่ง เพื่อให้คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ พ.ศ. ๒๕๕๖ ใช้บังคับ ซึ่งตามข้อ ๑๔
วรรคหนึ่ง กำหนดให้สถานีรถไฟฟ้าจัดให้มีอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก หรือบริการ เพื่อให้คนพิการ
สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๑๕) แผนที่การเดินทางสำหรับคนพิการ
ทางการเห็น โดยแผนที่ดังกล่าวจะต้องมีข้อมูลเช่นเดียวกับแผนที่การเดินทางทั่วไป หรือมีข้อมูลที่จำเป็น
เบื้องต้นสำหรับการเดินทาง จึงถือเป็นอุปกรณ์หรือเครื่องมือที่มีความสำคัญและจำเป็นขั้นพื้นฐานสำหรับ
คนพิการทางการเห็นซึ่งอยู่ในวิสัยที่การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทยจะดำเนินการติดตั้งได้
เพื่อให้คนพิการได้เข้าถึงการรับบริการสาธารณะอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การไม่จัดให้มีแผนที่การเดินทาง
สำหรับคนพิการทางการเห็นตามสถานีรถไฟฟ้าทั้งสิบหกสถานี จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ ๑๔ วรรคหนึ่ง (๑๕)
ของกฎกระทรวงดังกล่าว ถือได้ว่าการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทยละเลยต่อหน้าที่ตามกฎหมาย
กำหนดให้ปฏิบัติ

ชมคลิปแนวปฏิบัติราชการได้ที่

<https://shorturl.asia/oVzDK>

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://is.gd/leDEa3>

**๖. แนวทางการปฏิบัติราชการ
จากคดีพิพาทเกี่ยวกับ
การศึกษา**

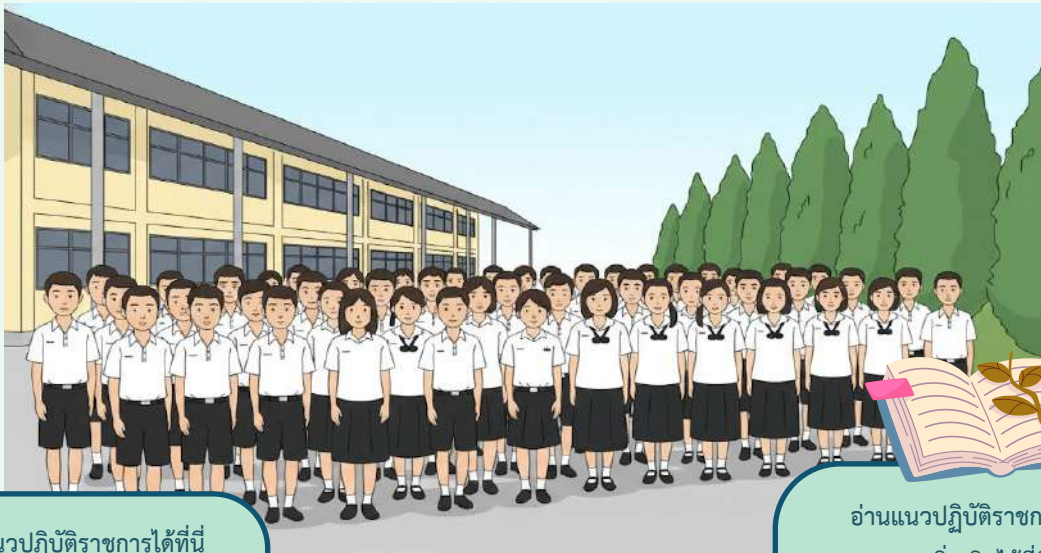
แนวทางการปฏิบัติราชการจากคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘

ประกาศของคณะปฏิวัติ และกฎกระทรวงที่กำหนดข้อห้ามเกี่ยวกับการไว้ทรงผมและการใช้เครื่องสำอางของนักเรียนเป็นบทบัญญัติที่ขัดกับพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ และเป็นการจำกัดเสรีภาพของบุคคลตามรัฐธรรมนูญ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ ฟร. ๑/๒๕๖๘)

เจตนารมณ์ของประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓๒ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และข้อ ๑ (๑) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๑๕) แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๑๘ ที่กำหนดข้อห้ามสำหรับนักเรียนเกี่ยวกับการไว้ทรงผมและการใช้เครื่องสำอาง เป็นข้อกำหนดที่มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความเป็นพลเมืองดีเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติ การเป็นบุตรที่ดีของบิดามารดา การเป็นศิษย์ที่ดีของครู โดยกำหนดให้อยู่ในคำสั่งสอนและโอวาทของผู้ใหญ่และระเบียบประเพณีเป็นสำคัญ โดยมีได้คำนึงถึงสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป และพัฒนาการของอัตลักษณ์และบุคลิกภาพของเด็กในแต่ละช่วงวัย จากช่วงวัยเด็กเล็กอายุ ๖-๗ ปี จนถึงช่วงวัยรุ่นอายุ ๑๓-๑๖ ปี ซึ่งเป็นเด็กที่มีสถานะนักเรียนที่อยู่ในบังคับของกฎกระทรวงดังกล่าว จึงไม่อาจถือได้ว่าประกาศของคณะปฏิวัติ และข้อ ๑ (๑) ของกฎกระทรวงดังกล่าว เป็นกฎที่คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสำคัญ และยังอาจมีการบังคับใช้กฎดังกล่าวอย่างเคร่งครัดจนอาจมีผลร้ายต่อจิตใจของเด็กที่มีความหลากหลายของอัตลักษณ์ทางเพศ อันเป็นการขัดกับหลักการและบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ กรณีจึงถือว่ากฎกระทรวงดังกล่าวมีผลเป็นการจำกัดเสรีภาพในร่างกายของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุตามมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงเป็นกฎที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

ชมคลิปแนวปฏิบัติราชการได้ที่

<https://shorturl.asia/UxcJF>

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้เพิ่มเติมได้ที่

<https://shorturl.asia/FcjbB>

สิทธิในการแต่งกายตามเพศสภาพเป็นส่วนหนึ่งแห่งศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์
การพิจารณาคำขอผ่อนผันต้องอยู่บนพื้นฐานแห่งความเท่าเทียมและไม่เลือกปฏิบัติ
(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๑๐/๒๕๖๘)

การที่มหาวิทยาลัยออกข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยว่าด้วยเครื่องแบบ เครื่องหมายและเครื่องแต่งกายนักศึกษา การใช้ครุยวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ และครุยประจำตำแหน่ง โดยกำหนดให้อธิการบดีมีอำนาจในการพิจารณาผ่อนผันให้นักศึกษาสวมชุดครุยวิทยฐานะทับเครื่องแบบและเครื่องแต่งกายของนักศึกษาตามเพศสภาพของตนเพื่อเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตรได้ ไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศตามมาตรา ๓ ประกอบกับมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. ๒๕๕๘ อย่างไรก็ดี การใช้ดุลพินิจของอธิการบดีดังกล่าวจะต้องเป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายเพื่อให้เกิดความยุติธรรมแก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น การที่ภายหลังจากอธิการบดีได้รับหนังสือของนักศึกษาชายที่ขออนุมัติแต่งกายชุดครุยวิทยฐานะบัณฑิตหญิงในการเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร ซึ่งได้มีการแนบใบรับรองแพทย์และใบรับรองพฤติกรรมจากอาจารย์ประจำสาขาวิชาเพื่อประกอบการพิจารณา แต่อธิการบดีไม่พิจารณาคำขออนุมัติดังกล่าว แต่กลับอาศัยเหตุผลที่นักศึกษาดังกล่าวไม่เข้าฝึกซ้อมย่อยในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรเพื่อเพิกถอนสิทธิในการเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร จึงเป็นกรณีที่อธิการบดีไม่ได้ใช้ดุลพินิจโดยแท้จริงในการเพิกถอนสิทธิการเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร การที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศมีมติให้มหาวิทยาลัยดำเนินการอนุมัติให้นักศึกษาผู้ยื่นคำขอแต่งกายด้วยชุดครุยวิทยฐานะตามเพศสภาพในการเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตรในปีการศึกษาถัดไป จึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย

ชมคลิปแนวปฏิบัติราชการได้ที่

<https://youtu.be/cFsnChEUsH4>

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

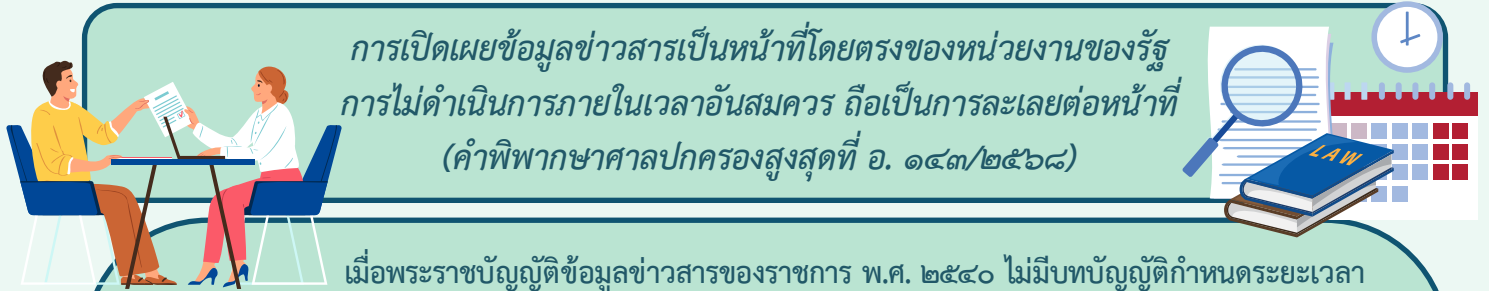

<https://shorturl.asia/jgYzh>

**๗. แนวทางการปฏิบัติราชการ
จากคดีพิพาทเกี่ยวกับ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ**

แนวทางการปฏิบัติราชการจากคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเป็นหน้าที่โดยตรงของหน่วยงานของรัฐ
การไม่ดำเนินการภายในเวลาอันสมควร ถือเป็นการละเลยต่อหน้าที่
(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๑๔๓/๒๕๖๘)

เมื่อพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ไม่มีบทบัญญัติกำหนดระยะเวลาการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการไว้ ระยะเวลาอันสมควรจึงสามารถเทียบเคียงได้กับระยะเวลาที่มีการร้องขอเพื่อให้หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งทำให้เกิดสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง คือ ภายใน ๙๐ วัน ตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๒ ขอคัดถ่ายหนังสือร้องเรียนและหนังสือร้องทุกข์กล่าวโทษต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีหน้าที่จัดหาข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้ฟ้องคดีภายในเวลาอันสมควรตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการฯ คือ ภายในวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๒ และหากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ได้อยู่ในความควบคุมดูแลของตนแล้ว แต่อยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐแห่งอื่น คณะกรรมการ ป.ป.ช. ย่อมมีหน้าที่แนะนำให้ผู้ฟ้องคดีไปยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้นได้โดยไม่ชักช้าตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว เมื่อกรณีตามคดีนี้ปรากฏว่าล่วงเลยระยะเวลาอันสมควรแล้ว ผู้ฟ้องคดียังไม่ได้รับหนังสือแจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามที่มิคำขอ จึงเป็นการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร

ชมคลิปแนวปฏิบัติราชการได้ที่

<https://shorturl.asia/VzqKw>

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://shorturl.asia/C3Win>

แนวทางการปฏิบัติราชการจากคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘

เจ้าหน้าที่เรียกค่าธรรมเนียมการจัดทำสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง ประเภทไฟล์ PDF โดยไม่ได้เรียกเก็บต้นทุนที่แท้จริง จึงได้รับยกเว้น ไม่ต้องขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการก่อน (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๖๗๓/๒๕๖๘)

กรณีหน่วยงานของรัฐจะเรียกค่าธรรมเนียมการขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารที่เป็นสื่อประเภทอื่น หน่วยงานของรัฐจะต้องขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเสียก่อน เว้นแต่เป็นการเรียกค่าธรรมเนียมที่ไม่เกินต้นทุนที่แท้จริง เมื่อการจัดทำสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารที่เป็นเอกสารประเภท PDF มีกระบวนการหรือขั้นตอนยุ่งยาก และมีต้นทุนค่าใช้จ่ายที่สูงกว่าข้อมูลข่าวสารที่เป็นเอกสารกระดาษธรรมดา ประกอบกับไม่ปรากฏว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้ฟ้องคดียื่นคำขอ มีการจัดทำและเก็บรักษาไว้ในระบบเอกสารอิเล็กทรอนิกส์มาตั้งแต่ต้น ทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องจัดทำสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารเป็นเอกสารกระดาษก่อนเปลี่ยนเป็นไฟล์อิเล็กทรอนิกส์เพื่อส่งให้แก่ผู้ฟ้องคดีทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเรียกค่าธรรมเนียม การจัดทำสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารที่เป็นเอกสารประเภท PDF ในอัตราค่าธรรมเนียมการขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการโดยเครื่องถ่ายเอกสาร ในอัตราหน้าละ ๑ บาท จึงเป็นการเรียกค่าธรรมเนียมที่ไม่เกินต้นทุนที่แท้จริง และไม่ใชการสร้างขั้นตอนที่ไม่จำเป็น ดังนั้น เจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถเรียกค่าธรรมเนียมการสำเนาข้อมูลข่าวสารโดยสื่อประเภทอื่นในรูปแบบไฟล์อิเล็กทรอนิกส์ในอัตราหน้าละ ๑ บาท โดยไม่ต้องขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการก่อนได้

ชมคลิปแนวปฏิบัติราชการได้ที่นี้

<https://shorturl.asia/2DBgW>

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้เพิ่มเติมได้ที่นี้

<https://is.gd/7a4iqy>

**๘. แนวทางการปฏิบัติราชการ
จากคดีพิพาทเกี่ยวกับ
แรงงานและสวัสดิการสังคม**

การออกประกาศอนุญาตให้คนต่างด้าวทำงานในราชอาณาจักรได้เป็นกรณีพิเศษ จะต้องไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อโอกาสในการประกอบอาชีพและวิชาชีพของคนไทย หากการอนุญาตก่อให้เกิดผลกระทบ ถือเป็นการใช้ดุลพินิจที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ พ. ๑๕๒/๒๕๖๘)

แม้มาตรา ๑๔ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ จะได้บัญญัติว่า ในกรณีพิเศษเฉพาะเรื่องที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคง หรือเศรษฐกิจของประเทศ หรือป้องกันภัยพิบัติสาธารณะ รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจะอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามาทำงานในราชอาณาจักรภายใต้เงื่อนไขใด ๆ หรือจะยกเว้นไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ในกรณีใด ๆ ก็ได้ แต่การจะใช้อำนาจตามมาตราดังกล่าวได้ ต้องพิจารณาด้วยความละเอียดรอบคอบ เพื่อไม่ให้กระทบต่อความมั่นคงของชาติ โอกาสในการประกอบอาชีพ และวิชาชีพของคนไทย การส่งเสริมภูมิปัญญาและเอกลักษณ์ไทย และความต้องการแรงงานต่างด้าวที่จำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ รวมตลอดทั้งความผูกพันหรือพันธกรณีที่ประเทศไทยมีอยู่ในลักษณะถ้อยที่ถ้อยปฏิบัติ ทั้งนี้ ตามที่ได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งพระราชกำหนดดังกล่าว เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า การออกประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง การอนุญาตให้คนต่างด้าวทำงานในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษ สำหรับคนต่างด้าวซึ่งจะเข้ามาทำหน้าที่เป็นผู้ประจำหน้าที่ที่นักบินประจำอากาศยาน ด้วยวิธีการเช่าพร้อมผู้ประจำหน้าที่ (Wet Lease) ตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๗ ที่ผ่อนปรนให้นักบินต่างชาติเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ในเส้นทางบินภายในประเทศผ่านวิธีการเช่าอากาศยานพร้อมผู้ประจำหน้าที่ (Wet Lease) ได้จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๘ อันเป็นมูลพินิจ ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อรักษาประโยชน์สาธารณะตามที่พระราชกำหนดดังกล่าวบัญญัติไว้ แต่เป็นการรักษาประโยชน์สาธารณะด้านอื่น อีกทั้ง ยังจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อโอกาสในการประกอบอาชีพของนักบินที่มีสัญชาติไทย กรณีจึงถือเป็นการใช้ดุลพินิจที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ชมคลิปแนวปฏิบัติราชการได้ที่

<https://shorturl.asia/C8xwz>

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://shorturl.asia/o0jZM>

**๔. แนวทางการปฏิบัติราชการ
จากคดีพิพาทเกี่ยวกับ
สัญญาทางปกครอง**

การกำหนดหลักประกันการเสนอราคา
จะมีขึ้นได้เฉพาะการซื้อหรือจ้างด้วยวิธีประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์
ที่มีวงเงินเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด
(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๗๙๒/๒๕๖๘)

หลักประกันการเสนอราคามีขึ้นเพื่อเป็นหลักประกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากกรณีที่ผู้ยื่นข้อเสนอ ผู้เสนอราคา หรือผู้ให้บริการไม่ปฏิบัติตามกระบวนการซื้อหรือจ้าง หรือการจ้างออกแบบหรือควบคุมงานก่อสร้าง ตั้งแต่การคัดเลือกผู้ชนะการเสนอราคาจนกระทั่งทำสัญญากัน แต่เมื่อไม่ปรากฏว่ามีข้อสัญญาใดตามเอกสารการประกวดราคาจ้างที่พิพากษาหนดให้ผู้เสนอราคาต้องวางหลักประกันการเสนอราคาแต่อย่างใด อีกทั้ง เมื่อพิจารณาระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๑๖๖ วรรคหนึ่ง กำหนดให้การวางหลักประกันการเสนอราคามีได้เฉพาะการซื้อหรือจ้างด้วยวิธีประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ที่มีวงเงินซื้อหรือจ้างเกินกว่า ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อราคากลางของงานก่อสร้างในการประกวดราคาครั้งนี้เป็นเงิน ๒,๐๖๒,๐๐๐ บาท หน่วยงานของรัฐจึงไม่อาจกำหนดหลักประกันการเสนอราคาในสัญญานี้ได้ และไม่อาจเรียกให้ผู้ชนะการเสนอราคาชำระค่าหลักประกันการเสนอราคาจากการที่ไม่เข้าทำสัญญาได้

ชมคลิปแนวปฏิบัติราชการได้ที่

<https://shorturl.asia/zh69U>

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://shorturl.asia/JHM7n>

**๑๐. แนวทางการปฏิบัติราชการ
จากคดีพิพาทเกี่ยวกับ
วินัยข้าราชการ**

แนวทางการปฏิบัติราชการจากคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘

อำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการชี้มูลความผิดทางวินัย ภายหลัง พ.ร.บ.ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับ ไม่อาจชี้มูลความผิดฐานอื่นที่เกี่ยวข้องได้ หากมิได้มีมติชี้มูลความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ด้วย
(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๒๕๒/๒๕๖๘)

การมีมติชี้มูลความผิดของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายหลังวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับ ข้อกล่าวหาที่อยู่ในอำนาจไต่สวนและชี้มูลความผิดทางวินัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีได้เฉพาะข้อกล่าวหาที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ และความผิดที่เกี่ยวข้องกันเท่านั้น ดังนั้น การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอดทนเอาใจใส่ ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ และประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ และฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาลโดยไม่ให้เสียหายแก่ราชการตามข้อ ๕ วรรคหนึ่ง และข้อ ๖ วรรคหนึ่ง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสระบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๔๕ โดยมีได้มีมติชี้มูลความผิดทางวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการอันเป็นความผิดหลักก่อน คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงไม่มีอำนาจชี้มูลความผิดทางวินัยฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกันได้ ด้วยเหตุนี้ การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหนังสือแจ้งให้นายกเทศมนตรีลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีในความผิดฐานอื่นดังกล่าว จึงเป็นเพียงการกล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดวินัยเท่านั้น ฉะนั้น ก่อนที่จะมีคำสั่งลงโทษผู้ฟ้องคดี นายกเทศมนตรีจะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้ฟ้องคดีอีกครั้ง เพื่อให้ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบข้อกล่าวหาและมีโอกาสชี้แจงโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ซึ่งถือเป็นรูปแบบขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น การที่นายกเทศมนตรีอาศัยรายงานเอกสารและความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดี จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ชมคลิปแนวปฏิบัติราชการได้ที่นี้

<https://shorturl.asia/6Xpo>

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่นี้

<https://shorturl.asia/W2ztC>

แนวทางการปฏิบัติราชการจากคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘

วินัยข้าราชการต้องไม่ล่าช้า หลายคน หลายกระทรวง ไม่ใช่เหตุผลเวลาการพิจารณา
(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๖๐๘/๒๕๖๘)

แม้หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๑๐๐๕/ว ๑๑ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๐๘ เรื่อง การรายงานการลงโทษหรือสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการ ได้กำหนดแนวทางการพิจารณา กรณี การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหาหลายรายร่วมกันหรือมีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำความผิดทางวินัยและเป็นข้าราชการต่างกระทรวงกันไว้ว่า สำนักงาน ก.พ. จะนำผลการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการหลายรายนั้น มาพิจารณาในคราวเดียวกัน แต่แนวทางดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อผู้ถูกกล่าวหาที่หน่วยงานทางปกครองได้มีการรายงานผลการดำเนินการทางวินัยต่อสำนักงาน ก.พ. มาแล้ว ให้ต้องได้รับการพิจารณาเกินกว่าระยะเวลาอันสมควร หากต้องรอรายงานผลการดำเนินการทางวินัยของผู้ถูกกล่าวหาหลายรายอื่นให้ครบถ้วนเสียก่อน จึงจะพิจารณารายงานผลการดำเนินการทางวินัยของผู้ถูกกล่าวหาหลายรายนั้นกับของผู้ถูกกล่าวหาหลายรายอื่นไปในคราวเดียวกัน ดังนั้น สำนักงาน ก.พ. จึงไม่จำเป็นต้องรอรายงานผลการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการรายอื่น ทั้งนี้ ระยะเวลาอันสมควร คือ ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับรายงานการดำเนินการทางวินัยจากผู้บังคับบัญชาของข้าราชการรายนั้น โดยเทียบเคียงกับกรอบระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง หากไม่แล้ว อาจถือได้ว่าเป็นการละเลยต่อหน้าที่ในการพิจารณาผลการดำเนินการทางวินัยตามที่กฎหมายให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร

ชมคลิปแนวปฏิบัติราชการได้ที่

<https://shorturl.asia/8CKEz>

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

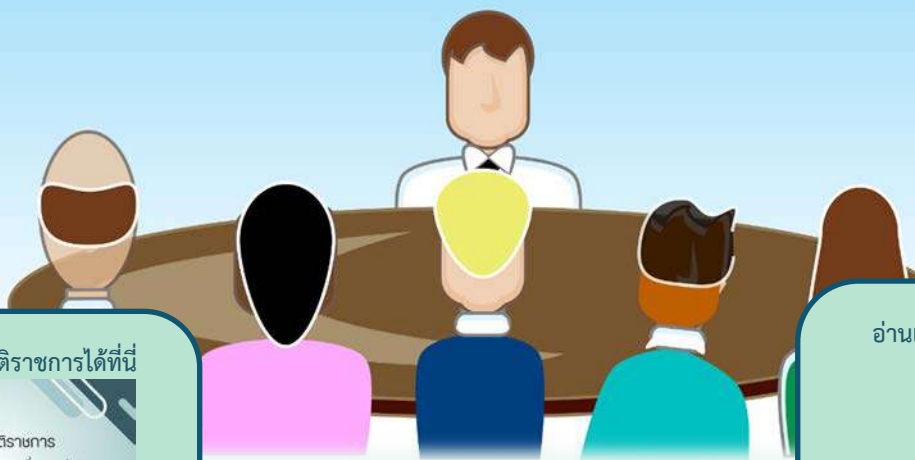
<https://shorturl.asia/5TMs>

การให้ข้าราชการตำรวจที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน
กลับคืนสู่ฐานะเดิม จะต้องสั่งให้กลับเข้ารับราชการนับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลา
ที่ผู้มีอำนาจพิจารณาสั่งลงโทษดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด
(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๘๘๒/๒๕๖๘)

กรณีข้าราชการตำรวจถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และถูกสั่งให้ออกจาก
ราชการไว้ก่อนในระหว่างการถูกต้องคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง หากผลการสอบสวน
ทางวินัยปรากฏว่า ข้าราชการผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้มีอำนาจในการพิจารณาสั่งลงโทษ
ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการตามมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยผู้มี
อำนาจพิจารณาสั่งลงโทษต้องพิจารณาสั่งการให้แล้วเสร็จภายใน ๒๔๐ วัน นับแต่วันได้รับสำนวน เว้นแต่
มีเหตุจำเป็นตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร. ซึ่งทำให้การพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลา
ดังกล่าวก็ให้ขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง โดยแต่ละครั้งจะต้องไม่เกินหกสิบวัน หากยังพิจารณา
ไม่แล้วเสร็จ ผู้มีอำนาจต้องให้ข้าราชการตำรวจผู้ถูกกล่าวหากลับคืนสู่ฐานะเดิมก่อน และให้ถือว่าไม่เป็น
ผู้ที่อยู่ระหว่างสอบสวน นับแต่วันครบกำหนดเวลาดังกล่าว จนกว่าการพิจารณาสั่งการในเรื่องนั้นจะเสร็จสิ้น
และมีคำสั่งตามนัยมาตรา ๘๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ทั้งนี้ ผู้มีอำนาจในการพิจารณา
สั่งลงโทษต้องดำเนินการให้ผู้ถูกกล่าวหากลับคืนสู่ฐานะเดิมนับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลาที่ผู้มีอำนาจ
พิจารณาสั่งลงโทษดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด โดยไม่จำเป็นต้องมีคำร้องขอจาก
ผู้ถูกกล่าวหา

ชมคลิปแนวปฏิบัติราชการได้ที่

<https://shorturl.asia/eYapL>

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://shorturl.asia/DliWn>

แนวทางการปฏิบัติราชการจากคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘

การมีคำสั่งลงโทษทางวินัยตามมติชี้มูลความผิดของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยที่หน่วยงานทางปกครองมิได้เพิกถอนคำสั่งลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีในการกระทำความผิดครั้งเดียวกันนั้น ถือเป็นการกระทำที่ขัดต่อหลักกฎหมายทั่วไปและรัฐธรรมนูญ (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ. ๓๓/๒๕๖๘ (ประชุมใหญ่))

หลักที่ว่าบุคคลไม่อาจถูกลงโทษหลายครั้งสำหรับการกระทำความผิดครั้งเดียว เป็นหลักกฎหมายทั่วไปที่ห้ามมิให้ลงโทษบุคคลใดบุคคลหนึ่งมากกว่าหนึ่งครั้งสำหรับความผิดที่บุคคลนั้นได้กระทำเพียงครั้งเดียว ไม่ว่าความผิดที่บุคคลนั้นได้กระทำและโทษที่จะลงแก่บุคคลนั้นจะเป็นความผิดและโทษทางอาญา ความผิดและโทษทางปกครอง หรือความผิดและโทษทางวินัย ก็ตาม นอกจากนี้ การลงโทษบุคคลไม่ว่าโทษนั้นจะเป็นโทษทางอาญา โทษทางปกครอง หรือโทษทางวินัย ถือได้ว่าเป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพในชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินของบุคคลผู้ถูกลงโทษ การลงโทษบุคคลมากกว่าหนึ่งครั้งสำหรับการกระทำความผิดที่บุคคลนั้นได้กระทำเพียงครั้งเดียว จึงเท่ากับเป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้โดยชัดแจ้งหรือโดยปริยายเกินความจำเป็นแก่การรักษาไว้ซึ่งประโยชน์สาธารณะที่กฎหมายฉบับที่ให้อำนาจจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ๆ มุ่งหมายจะให้ความคุ้มครอง อันเป็นการต้องห้ามตามมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ด้วย

การที่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจมีคำสั่งเพิ่มโทษผู้ฟ้องคดีจากตัดเงินค่าตอบแทนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๑ เดือน จากที่เคยสั่งไว้เดิม เป็นไล่ออกจากราชการ อันเป็นการสั่งลงโทษใหม่ตามมติชี้มูลความผิดของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หาใช่เป็นกรณีการสั่งเปลี่ยนแปลงโทษตามมาตรา ๑๐๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ทำให้คำสั่งลงโทษเดิมเป็นอันยกเลิกไปโดยผลของกฎหมายไม่ คำสั่งลงโทษเดิมจึงมีผลบังคับอยู่ ดังนั้น การที่ต่อมาเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจมีคำสั่งเพิ่มโทษผู้ฟ้องคดีจากตัดเงินค่าตอบแทนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๑ เดือน เป็นไล่ออกจากราชการ โดยยังมีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งตัดเงินค่าตอบแทนผู้ฟ้องคดีเสียก่อน จึงทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับโทษสองครั้งสำหรับการกระทำความผิดเพียงครั้งเดียว กล่าวคือ โทษตัดเงินค่าตอบแทนหนึ่งครั้ง และโทษไล่ออกจากตำแหน่งอีกหนึ่งครั้ง อันเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยหลักกฎหมายที่ว่าบุคคลไม่อาจถูกลงโทษซ้ำสำหรับการกระทำความผิดเพียงครั้งเดียว จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ชมคลิปแนวปฏิบัติราชการได้ที่

<https://shorturl.asia/OiJug>

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://shorturl.asia/W9nGn>

**ขอความกรุณาร่วมตอบ
แบบสอบถามด้านล่าง
เพื่อนำไปปรับปรุงเนื้อหา
ในโอกาสต่อไป**

<https://shorturl.asia/L1l38>

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

นายเจตน์ สถาวรศีลพร
นายปิยะศาสตร์ ไชวพันธุ์
นายอนันต์ คงเครือพันธุ์

เลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง
รองเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง
ที่ปรึกษาสำนักงานศาลปกครอง

จัดทำโดย

สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง

สำนักงานศาลปกครอง
120 หมู่ที่ 3 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง
เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร 10210
โทร. 02-1411111